

Samenvatting bijeenkomst lagere regelgeving

Inleiding

Op 31 mei jl. heeft u de informatiebijeenkomst bijgewoond over de lagere regelgeving bij het wetsvoorstel Kansspelen op afstand. Hoewel de voortgang op dit wetstraject voor de buitenwacht stil heeft gelegen, is binnen het ministerie hard verder gewerkt aan de Algemene maatregel van Bestuur (AmvB) en de Ministeriële Regeling (MR). Samen worden de AmvB en MR ook wel lagere regelgeving genoemd. Dit zijn regelingen die onder de wet hangen, waarin wettelijke bepalingen in meer detail zijn uitgewerkt.

De gelegenheid om vragen te stellen over de lagere regelgeving is door u met beide handen aangegrepen. Dat waarderen wij enorm. Omdat de deelsessies simultaan gehouden zijn, is het voor aanwezigen niet mogelijk geweest om alle sessies bij te wonen. Na een terugkoppeling over onderwerpen die algemeen tot vragen hebben geleid, hebben we hier ook de belangrijkste discussies per deelsessie samengevat. Bijgevoegd vindt u ook de bijbehorende presentaties.

Algemeen

Identificatie

In alle deelsessies zijn vragen gesteld bij de online identificatie van de speler. In de regelgeving wordt gesproken over vaststellen en verifiëren van de identiteit. Dit is verplicht bij inschrijving. Bij het vaststellen van de identiteit controleert de vergunninghouder of de opgegeven persoonsgegevens (onder meer BSN, naam en geboortedatum) bij elkaar horen. Als de gegevens kloppen, is de identiteit van de speler vastgesteld.

Na vaststelling moet de vergunninghouder controleren of de opgegeven persoonsgegevens ook daadwerkelijk door de speler zelf zijn opgegeven. Dit kan onder meer door de vastgestelde gegevens te verifiëren door middel van een microbetaling. Zo kan worden gecontroleerd of de persoonsgegevens bij de gebruikte betaalrekening overeenkomen met de vastgestelde gegevens. De regelgeving laat ruimte voor het gebruik van nieuwe technische oplossingen voor identificatie, zowel online als landgebonden. Deze oplossingen dienen echter te voldoen aan de eisen ten aanzien van betrouwbaarheid en privacybescherming.

Controledatabank

De controledatabank is een datakluis waarin relevante toezichtgegevens gepseudonimiseerd worden opgeslagen. De vergunninghouder plaatst de controledatabank in Nederland. Deze kluis wordt *near real-time* gevuld. Gegevens in de controledatabank kunnen niet worden gewijzigd of overgeschreven. De Kansspelautoriteit en de Belastingdienst hebben toegang tot deze gegevens. Zij kunnen de data in de controledatabank gebruiken bij hun toezicht. Zij kunnen de data echter niet herleiden tot individuele personen, alle persoonsgegevens (naam, rekeningnummer) worden gepseudonimiseerd opgeslagen.

Open normen

De wet- en regelgeving kent in een aantal gevallen open normen, onder meer bij het integriteitsbeleid en verslavingspreventiebeleid van de aanbieder, het spelaanbod en de reclame-eisen. De techniek en de kansspelsector zijn aan grote veranderingen onderhevig. Regelgeving komt daardoor vrijwel altijd achteraf. De open normen leggen een zekere verantwoordelijkheid bij de vergunninghouder. Door inzicht in de eigen processen en de eigenschappen en risico's van zijn

kansspelaanbod, kan hij zijn beleid aanpassen aan nieuwe inzichten en techniek. Dit maakt het doorontwikkelen van zijn integriteits- en verslavingspreventiebeleid mogelijk.

Daarnaast krijgt de Kansspelautoriteit met deze open normen onder meer de ruimte om in haar beleidsregels richtsnoeren en specifieke technische eisen op te stellen. Deze beleidsregels kunnen worden bijgesteld om aan te blijven sluiten bij nieuwe technische mogelijkheden en innovaties. Zo wordt bijvoorbeeld voorkomen dat de betrouwbaarheid van systemen in gevaar komt doordat de bijbehorende technische eisen verouderd zijn. Nadat de lagere regelgeving is vastgesteld, kan de Kansspelautoriteit haar beleidsregels opstellen. Zij zal deze beleidsregels ook publiek consulteren.

Verslavingspreventie

In deze sessie is gesproken over de wet- en regelgeving voor het voorkomen van verslaving. Onderwerpen zijn onder meer het getrapte interventiemodel, het spelersprofiel en (on)vrijwillige inschrijving in CRUKS. Bij deelnemers bestond de zorg dat de verslavingspreventie niet voldoende adequaat is. Een speler kan zich inschrijven bij meerdere aanbieders. De spelersprofielen en het geregistreerde speelgedrag bij de verschillende aanbieders worden niet gekoppeld. In de regelgeving is hiervoor gekozen, omdat het bijhouden van bijvoorbeeld een centrale database met speelgedrag van alle spelers, inclusief spelers die nooit problemen met kansspelen ervaren, op ernstige uitvoerings- en privacy-bezwaren stuit. De vergunninghouder is verantwoordelijk voor het registreren en analyseren van het speelgedrag van de speler die bij hem is ingeschreven en dient hierop indien nodig te interveniëren indien nodig. Hoewel excessen nooit kunnen worden uitgesloten, biedt dit waarborgen waarmee problematisch speelgedrag tijdig wordt herkend. Het CRUKS dient als overkoepelend register om de speler die dit zelf wil of de speler die verslaafd is aan kansspelen uit te sluiten van deelname aan kansspelen.

Een ander belangrijk discussiepunt bij de deelsessie over verslavingspreventie betrof de privacy van de speler. Om deel te kunnen nemen aan kansspelen op afstand, moet de speler persoonsgegevens opgeven bij de vergunninghouder, waaronder zijn BSN. Ook de Kansspelautoriteit verwerkt persoonsgegevens, bijvoorbeeld in verband met CRUKS. Het is daarom belangrijk dat op de juiste manier met deze gegevens wordt omgegaan. In de wet- en regelgeving worden daarom onder meer eisen gesteld aan gegevensverwerking en bewaartermijnen. De regelgeving is onderworpen aan een Privacy Impact Analyse. Na de formele consultatie zal ook de Autoriteit Persoonsgegevens de regelgeving toetsen. De Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) is onverkort van toepassing. Als een speler niet wil dat zijn gegevens verwerkt worden bij de vergunninghouder, kan hij niet deelnemen aan de kansspelen.

Tot slot werden vragen gesteld over het onderscheid tussen verslavingspreventie bij de verschillende spelsoorten. Dat er bij speelautomatenhallen wel een sluitend deurbeleid inclusief CRUKS-controle wordt geïntroduceerd en bij horecagelegenheden met een speelautomaat niet, leidt soms tot onbegrip. Hierbij speelt mee dat de speelautomatenbranche zich geconfronteerd voelt met verouderde regelgeving die in stand blijft. Met het wetsvoorstel Koa is gekozen om in ieder geval een sluitend deurbeleid te voeren op plekken die uitsluitend ingericht zijn voor deelname aan kansspelen. Dit geldt voor de digitale toegang tot onlinekansspelen en de fysieke toegang tot speelcasino's en speelautomatenhallen.

Consumentenbescherming en spelsoorten

In de sessie over consumentenbescherming en spelsoorten is onder meer gesproken over het informeren van spelers, betalingstransacties en regels voor reclame. Vooral de beperkingen op het gebied van reclame hebben tot vragen geleid. Het feit dat hier met open normen wordt gewerkt, maakt dat het met name voor vergunninghouders niet altijd duidelijk is wat de normen precies zijn en waaraan zij moeten voldoen. Het uitgangspunt bij het reclamebeleid is dat reclame gematigd is. Reclame mag geen aanzuigende werking hebben op consumenten die eigenlijk niet aan kansspelen zouden willen deelnemen. Ook willen we met de reclame-eisen voorkomen dat kwetsbare groepen aangezet worden tot (verdere) deelname aan kansspelen. Hierbij gaat het vooral om minderjarigen, jongvolwassene en mensen die hun speelgedrag niet in de hand hebben.

Bij het maken van reclame wordt van de vergunninghouder verwacht dat hij geen gebruikmaakt van rolmodellen voor jongeren. Daarbij kan onder meer gedacht worden aan bekende voetballers en popidolen. Ook reclame rond televisieprogramma's of op websites die zich vooral richten op jongeren is niet toegestaan. Wanneer een vergunninghouder weet dat een speler is ingeschreven in CRUKS of hij anderszins het vermoeden heeft dat de speler onmatig speelgedrag vertoont, mag hij deze speler niet langer actief benaderen en volgt bijvoorbeeld uitschrijving uit de mailinglijst.

Bonussen moeten generiek zijn en zij mogen niet afgestemd zijn op het speelgedrag van de individuele speler of gericht zijn op kwetsbare groepen. Een 'studentenbonus' is bijvoorbeeld niet toegestaan, omdat studenten over het algemeen tot de jongvolwassenen behoren. Een speler een bonus aanbieden omdat hij net veel geld heeft verloren is niet toegestaan, omdat het is toegespitst op zijn individuele speelgedrag. Wel toegestaan is bijvoorbeeld het aanbieden van een bonus aan iedere speler die een bedrag op zijn speelrekening stort of aan iedereen die is ingeschreven voor de nieuwsbrief van de vergunninghouder. In het algemeen geldt dat de vergunninghouder aannemelijk moet kunnen maken dat de bonussen passen binnen de gestelde normen. Dit geldt ook voor onder meer spaar- en loyaltyprogramma's.

Voorkomen van fraude en criminaliteit

In deze sessie is ingegaan op het voorkomen van fraude en criminaliteit. Onderwerpen daarbij zijn onder meer betrouwbaarheid van de aanbieder, identificatie van de speler, het voorkomen van witwassen en matchfixing. Vanuit de zaal werd onder meer gevraagd hoe de overheid aankijkt tegen kansspelaanbieders in zijn algemeen en of deze per definitie als criminogeen worden beschouwd omdat zij kansspelen aanbieden. Dat is niet zo. Wel is het zo dat de kansspelen die zij aanbieden misbruikt kunnen worden voor criminele doeleinden, zowel door de aanbieder als door de spelers die deelnemen aan de kansspelen.

Om fraude door aanbieders tegen te gaan, worden vergunninghouders onderworpen aan een betrouwbaarheidsbeoordeling. De betrouwbaarheid staat vast gedurende de looptijd van een vergunning, tenzij concrete aanleiding is te twifelen aan de betrouwbaarheid van de specifieke vergunninghouder. Spelers kunnen de vergunde kansspelen misbruiken voor bijvoorbeeld matchfixing of het witwassen van crimineel verkregen vermogen. Daarom moet een aanbieder niet alleen betrouwbaar zijn, maar ook geschikt. Geschikt betekent in dit geval onder meer dat hij in staat is verdachte gokpatronen en transacties te herkennen en daar op een juiste manier gevolg aan geeft. Met andere woorden, de aanbieder moet in staat zijn aan de wet- en regelgeving te voldoen.

Verder werd door een deelnemer opgemerkt dat het voor Nederlandse start-ups die zich na regulering op de Nederlandse onlinekansspelmarkt willen richten, op dit moment niet mogelijk is om voor hun bedrijf een Nederlandse bankrekening te openen. Dit heeft te maken met de Wwft-regelgeving bij banken en het feit dat het aanbieden van kansspelen zonder een vergunning in Nederland niet is toegestaan. Onze regelgeving ziet op het mogelijk maken van vergund aanbieden van kansspelen op afstand, maar richt zich niet op Wwft-verplichtingen voor banken en andere betaaldienstverleners.